

**MARILYN
MONROE**

590
Fleurette
Jewelry

„Labiausiai svajodavau apie grožį.
Svajojau būti tokia graži, kad
praeiviai į mane atsisuktų.“

• Marilyn Monroe •

Kai 1999 m. žurnalas „People“ rinko seksualiausią XX a. moterį, redakcijoje niekam nekilo nė menkiausias dvejonės – šis titulas priklausio Marilyn Monroe. Kad ir ką manytume apie ją kaip apie menininkę, niekas nepaneigs, kad moteris, suvaidinusi Širdelę filme „Some Like it Hot“ („Džiaze tik merginos“, 1959 m.), buvo kur kas daugiau nei graži ir provokuojanti pokario aktorė. Monroe yra tokia pat mūsų kultūros dalis, kaip ir garsusis jos portretas, sukurtas Andy Warholo. Ši istorinė asmenybė yra, ko gero, mylimiausia, daugiausia pavydo kėlusi ir įžymiausia visų laikų moteris.

Kokia jos paslaptis? „Ji buvo paradoksų mišinys: angeliška ir gundanti, dominuojanti ir paklusni. Ji mėgo juoktis, nors labai liūdėjo“, – iliustruotoje biografijoje rašė Jenna Glatzer. Daugelis bandė ir vis dar bando jai prilygti. Ypač akivaizdus pavyzdys – Madonna, kuri už savo popkultūros ikonos statusą tam tikra prasme yra skolinga čia minimai kino žvaigždei. 1985 m. sukurtas dainos „Material Girl“ („Materialistė“) vaizdo klipas yra akivaizdi duoklė Howardo Hawkso filmui „Gentlemen Prefer Blondes“ („Džentelmenai renkasi blondines“, 1953 m.). Filme Monroe dainuoja „Diamonds Are a Girl’s Best Friend“ („Deimantai yra geriausi merginų draugai“), gausiai pasidabinusi brangakmeniais ir vilkėdama rausvą atlasinę suknelę be petnešėlių, kurią sukūrė Williamas „Bill“ Travilla. Šitokia ji liks mūsų atmintyje amžinai, nors toks įvaizdis atskleidžia tik dalelę jos tikrosios asmenybės. Taip, ji buvo žavinga ir išskirtinė, bet taip pat daug protingesnė ir jautresnė, nei Holivudas mus tikino.

Daugeliu atžvilgių Marilyn Monroe buvo labiau mitas nei tikras asmuo. Pats vardas buvo išgalvotas 1946 m. Gimusi Los Andžele 1926 m. birželio 1 d. būsimoji filmų „Niagara“ (1953 m.) ir „River of No Return“ („Upė, iš kurios negrįžtama“, 1954 m.) žvaigždė buvo pavadinta Norma Jeane Mortenson. Neilgai trukus jos motina Gladys ją pakrikštijo Norma Jeane Baker pagal savo pirmojo vyro pavardę. Paslaptingos pavardės ir neaiškūs tėvai (Monroe manė, kad tikrasis jos tėvas buvo Charlesas Stanley’is Giffordas) buvo tik pradžia. Visas jos gyvenimas rutuliojosi kaip filmo scenarijus, kuris, deja, labai skyrėsi nuo ją išgarsinusių lengvabūdiškų komedijų.

Augdama Norma Jeane nuolat galvojo apie Holivudą, kiną ir to meto žvaigždes. Tačiau jos vaikystė prabėgo blaškantis tarp globėjų ir globos namų, dažnai patiriant smurtą, nes sunkiai psichiškai serganti Gladys pagimdžiusi ją paliko. Galbūt todėl ir kilo jos troškimas tapti žvaigžde ir sulaukti visuomenės pripažinimo. Tokia galimybė atsirado 1945 m., kai šešiolikmetę Normą Jeane, jau ištekėjusią už Jameso Dougherty ir dirbančią šaudmenų gamykloje, pastebėjo fotografas Davidas Conoveris. Ji buvo ne tik graži, bet tiesiog kaustanti dėmesį ir prieš kamerą jautėsi visiškai laisvai. Vos per kelis mėnesius Marilyn tapo gerai žinomumu modeliu, o kitais metais pasirašė pirmąją sutartį su kino studija „20th Century Fox“, kur Benas Lyonas patarė jai vadintis Marilyn. Šis vardas puikiai derėjo su jos motinos mergautine pavarde Monroe.

70 p. Monroe filme „The Seven Year Itch“ (1955 m.), vilkinti legendinę Williamo Travillos kurtą suknelę.

72 p. Marilyn, apsirengusi smulkiai dryžuotą suknelę aukštu kaklu ir basnirčia apsiavusi įsispiriamas basutes, fotografuota 1954 m.

Jos asmeninis gyvenimas vyko viešumoje: skyrybos su Jamesu, seksualusis „Miss Golden Dreams“ kalendorius su nuotrauka, kurią vėliau Hugh Hefneris nupirko pirmajam „Playboy“ žurnalui, „Life“ viršelis, pabėgimas su beisbolo čempionu Jo DiMaggio 1954 m., jos trečiasis vyras dramaturgas Arthuras Milleris, du abortai ir 31 filmas, iš kurių paskutinis „Something’s Got to Give“ („Kažką reikės prarasti“) liko nebaigtas, nes 1962 m. rugpjūčio 5 d. perdozavusi barbitūratų ji netikėtai mirė. Šią tragišką mirtį iki šiol gaubia paslaptis: ar tai buvo savižudybė, nelaimingas atsitikimas, ar žmogžudystė dėl jos santykių su broliais Kenedy? Šie įvykiai pakurstė Monroe kaip sekso simbolio reputaciją.

Jos plaukai viliojo labiausiai: žvilgantys, šilkiniai, visada tobulai nukirpti, banguoti, beveik balti. Be abejonės, Norma Jeane nebūtų sulaukusi tokios sėkmės, jei būtų išlaikiusi natūralią raudonai rudą savo plaukų spalvą. Garsiausia pasaulyje blondine ji tapo būdama 19 metų, kai modelių agentūros „Blue Book“ direktorė Emmeline Snively pasiūlė jai plaukų balinimą ir cheminį sušukavimą, kad suvaldytų jos vešlias garbanas. Regis, ji išbandė devynis skirtingus atspalvius, kol pasirinko platininį, kuris įėjo į istoriją kaip „Marilyn šviesumo“. „Pasisakau prieš pernelyg ryškų įdegį. Man patinka visu kūnu būti blondine“, – sakė ji žurnalui „Pageant“, kalbėdama apie savo pieno baltumo odą, kurią gausiai drėkino „Nivea“ kremu. Bet vis dėlto jos švytinčios veido odos paslaptis buvo kita – ji naudojo vazeliną, o ne kremą. Dar įdomesnis buvo jos laikui nepavaldus makiažas: juodai apvestos akys ir daug blakstienų tušo žvilgsniui paryškinti, ryškūs antakiai ir kraujo raudonumo lūpos.

„Nežinau, kas išrado aukštakulnius, bet visi vyrai jam daug skolingi“, – sakė žvaigždė pabrėždama, kad geidulingai vaikščioti yra vienas esminių elementų, kuriant seksualų įvaizdį. Tą ji buvo puikiai įvaldžiusi. O dar sklido gandai, kad vieno bato kulniuką ji centimetru patrumpino, kad klubai dar labiau siūbuotų. Batai ir buvo jos aprangos pagrindas. Labiausiai ji mėgo aukštakulnius su atviru piršteliu ir organinio stiklo permatomas platformas. Drabužius rinkdavosi tik tokius, kurie stipriai paryškindavo jos moteriškumą, pavyzdžiui, prisiminkime Jeano Louiso suknelę, vilkėtą per pasirodymą prezidento Kennedy 45-ojo gimtadienio vakarėlyje. Ši rausvos pudros spalvos, puošta dviem tūkstančiais krištolinių karoliukų suknelė taip glotniai gludo prie kūno, kad turbūt buvo siūta vilkinti. Suknelė visiems paliko didelį įspūdį ir 1999 m. ji buvo parduota už daugiau nei milijoną JAV dolerių. Tačiau labiausiai kopijuojamas aktorės drabužis yra balta gofruoto šilkinio krepo suknelė nuoga nugara iš filmo „The Seven Year Itch“ („Septynerių metų krizė“) metro scenos. Ją sukūrė minėtas Travilla, mėgstamiausias Marilyn dizaineris tiek filmavimo aikštelėje, tiek už jos ribų. Kad ir ką vilkėjo, ji buvo žvaigždė, net apsirengusi paprastą puloverį (be liemenėlės!) ir pieštuko formos sijoną arba, kaip išdykėliškai užsiminė, miegodama nuoga, pasikvepinusi tik dviem lašeliais „Chanel N°5“. „Bye Baby“ (eilutė iš vienos žinomiausių jos dainų).

75 p. Aktorė „Ambassador“ viešbutyje Niujorke, apsivilkusi baltą suknelę.

Balta, juoda ir raudona buvo jos mėgstamiausios spalvos.

76–77 p. Nors Marilyn itin mėgo formas išryškinančius drabužius, jai nebuvo svetima apsivilkti vyriškus marškinius ir džinsus ar pieštuko formos sijoną, kai nesifilmuodavo. Pavyzdžiui, per trečiąsias vestuves, kai 1956 m. birželio 29 d. ištekėjo už Arthuro Millerio.

MARILYN MONROE Džentelmenai renkasi blondines

AMERICAN

S

202

AMERICAN

AMERICAN

78 p. Marilyn 1950 m., apsirengusi savo žvaigždės „uniformą“ - prigludusį puloverį, midi ilgio pieštuko formos sijoną, aukštakulnius - ir užsidėjusi akinius nuo saulės.

79 p. Aktorė aistringai mėgo kailinius ir dažnai juos rengdavosi. 1953 m. vasarą ji stebina sabalų kailiniais, dovanotais

Joe DiMaggio. Tačiau po kailiniais ji nuoga.

80 ir 81 p. Diva vilki suknelę gilia iškirpte. „Bloomingle’s“ Beverli Hilse buvo jos mėgstamiausia parduotuvė.

83 p. Dažosi lūpas filmuojant „Clash By Night“ (1952 m.). Diva dažnai

prašydavo grimojų pataisyti jos makiažą.

84-85 p. Jausmingoji Monroe basa, apsirengusi tik juodą satino apatinuką, nufotografuota Inge Morath 1961 m., filmuojant paskutinį jos filmą „The Misfits“ („Nepritapėliai“).

